

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

TKB
SLA260W030

TAJNE

Egz. Nr 1

mjr dypl. Zefiryn STEFAŃSKI

**WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA
TYŁOWEGO PUŁKU ARTYLERII
PRZECIWLOTNICZEJ**

03 23 18
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIÓW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
638518

WARSZAWA

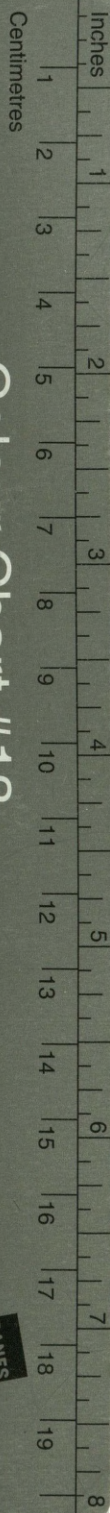
KWIECIEŃ

1971

Colour Chart #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

TRUB
3422671000

TAJNE

Egz. Nr **1**

mjr dypl. Zefiryn STEFAŃSKI

WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA
TYŁOWEGO PUŁKU ARTYLERII
PRZECIWLOTNICZEJ

028218

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

38518

WARSZAWA

KWIECIEŃ

1971

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im.gen.broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁOW

DO UŻYTKU
BIBLIOTECZNEGO

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY TAKTYKI TYŁOW

~~_____~~

egz.nr....

1

gen.bryg. M. CYGAN

Smel. nr 12657 p

mjr dypl.Zefiryn STEFAŃSKI

WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO PUŁKU ARTYLERII
PRZECIWLOTNICZEJ

WARSZAWA

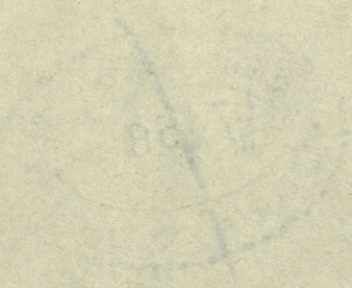
kwiecień

1971
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~nr 38518~~

1870
1871
1872

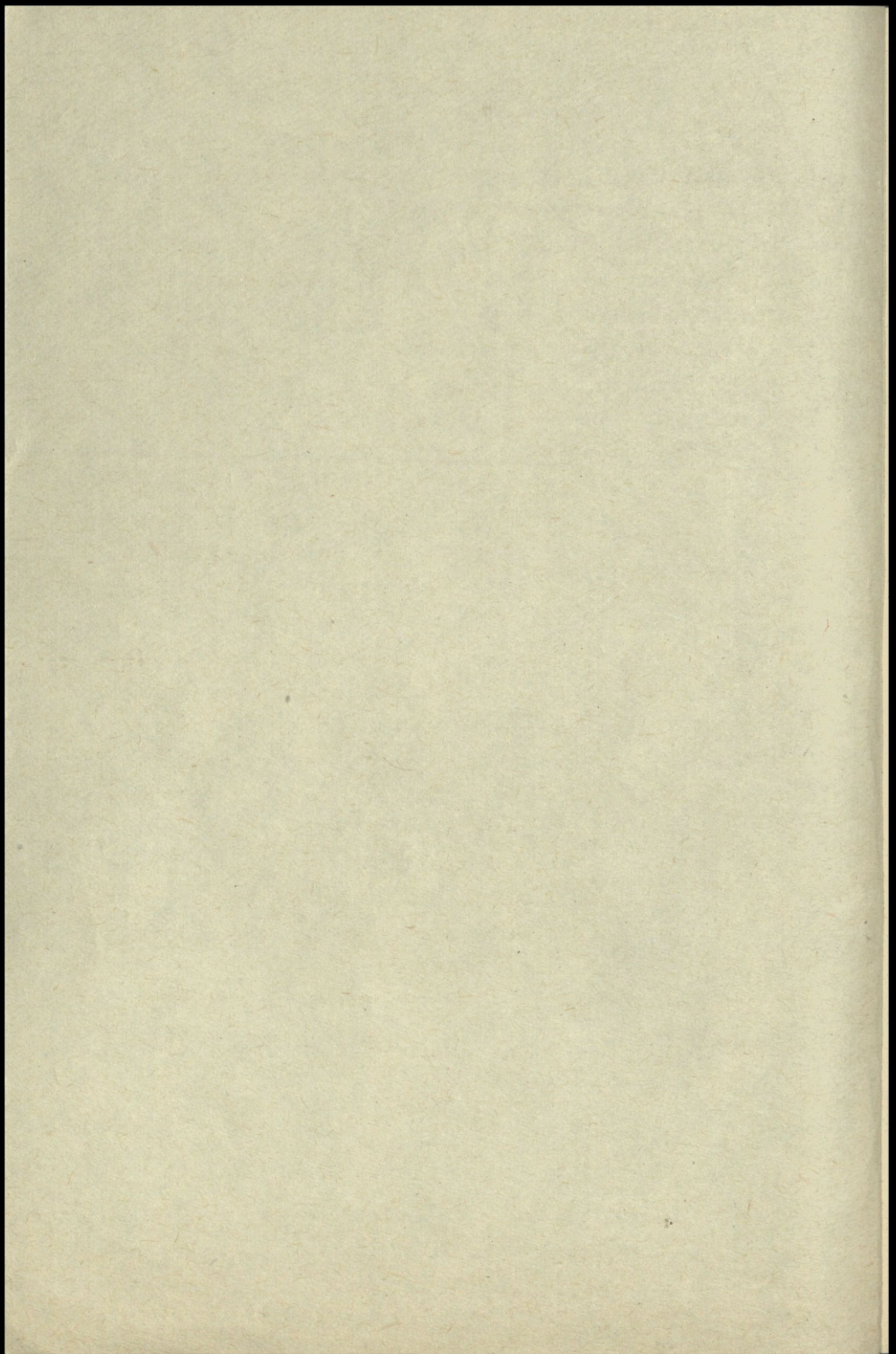
Wm. B. Smith

1873
1874
1875

SPIS TREŚCI

- I. WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO paplot.
- II. WŁAŚCIWOŚCI ORGANIZACJI TYŁÓW paplot.
  1. Utrzymanie w tyłach ciągłej gotowości do wykonywania zadań.
  2. Rozmieszczenie i manewr pododdziałów tyłowych.
  3. Drogi dowozu i ewakuacji.
  4. Właściwości obrony i ochrony tyłów paplot.
  5. Właściwości dowodzenia tyłami paplot.
- III. WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO paplot
  1. Źródła zaopatrywania.
  2. Potrzeby materiałowe i organizacja zaopatrywania.
  3. Dowóz środków materiałowych.
- IV. WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO paplot.
- V. WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA MEDYCZNEGO paplot.

I. WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO paplot

Skrypt niniejszy ma na celu wykazanie właściwości organizacji tyłów oraz właściwości zabezpieczenia technicznego, materiałowego i medycznego charakterystycznych dla pułków artylerii przeciwlotniczej DZ i DPanc, armijnych pułków artylerii przeciwlotniczej, które wynikają ze specyfiki zadań wykonywanych przez te oddziały na współczesnym polu walki.

Specyfika zadań jakie wykonuje artyleria przeciwlotnicza powoduje, że zabezpieczenie tyłowe w tym rodzaju wojsk charakteryzuje się właściwymi sobie cechami i w wielu wypadkach jest ono inne niż w pododdziałach i związkach ogólnowojskowych.

Pułki artylerii przeciwlotniczej DZ i DPanc osłaniają obiekty w strefie taktycznej /drt, SD dywizji, zgrupowanie artylerii naziemnej, zasadnicze siły jednego z pułków zmechanizowanych lub pułku czołgów, przeprawę przez przeszkodę wodną/. Wymienione obiekty z wyjątkiem przepraw przez przeszkody wodne są obiektami ruchomymi i powodują, że działania bojowe pułków artylerii przeciwlotniczej DZ /DPanc/ mają charakter manewrowy.

Armijny pułk artylerii przeciwlotniczej z zasady osłania elementy ugrupowania operacyjnego /ABROT, SD armii, przeprawy przez przeszkodę wodną w głębi operacyjnej, RBA/, które charakteryzują się znacznie mniejszą manewrowością niż obiekty taktyczne. Osłona obiektów operacyjnych ma charakter bardziej statyczny.

Armijny pułk artylerii przeciwlotniczej może zostać przydzielony do dywizji zmechanizowanej lub dywizji pancernej, działającej na głównym kierunku dla wzmocnienia jej obrony przeciwlotniczej. W tych wypadkach działania armijnego pułku artylerii przeciwlotniczej będą miały taki charakter jak działania pułku dywizyjnego.

Z powyższego wynika, że warunki wykonywania zadań przez pułk artylerii przeciwlotniczej mogą być różne. Różnorodność tych warunków powoduje, że nie może być mowy o wypracowaniu jakiegoś jednolitego, wzorcowego sposobu organizacji zabezpieczenia tyłowego, a w każdej sytuacji należy szukać najbardziej optymalnych rozwiązań.

Do charakterystycznych właściwości zabezpieczenia tyłowego pułku artylerii przeciwlotniczej można zaliczyć:

- nierównomierne i trudne do prognozowania zużycie amunicji artylerii przeciwlotniczej oraz związane z tym trudności w przewidywaniu zużycia i planowaniu dowozu;

- zaopatrywanie w amunicję obejmuje głównie amunicję artylerii przeciwlotniczej /która stanowi 90% całego asortymentu amunicji/; inne rodzaje amunicji w pułkach artylerii przeciwlotniczej występują w niewielkich ilościach;

- brak własnych dróg dowozu i ewakuacji i wynikająca z tego konieczność korzystania z dróg innych oddziałów, przydzielanych pułkom artylerii przeciwlotniczej według decyzji przełożonych z

podporządkowaniem transportu pułku artylerii przeciwlotniczej, dyscyplinie ruchu ustalonej przez dowódców oddziałów wykorzystujących dane drogi;

- manewrowy charakter działań artylerii przeciwlotniczej, powodujący zmiany w korzystaniu z dróg dowozu i ewakuacji oraz konieczność nawiązywania kontaktów w sprawach drogowych z coraz to innymi organami dowodzenia;

- rozmieszczanie stanowisk ogniowych i innych elementów ugrupowania bojowego w pewnej odległości od linii styczności z nieprzyjacielem, co umożliwia dokonywanie remontów bieżących sprzętu bezpośrednio na stanowiskach ogniowych bez konieczności ewakuowania go do warsztatów remontowych;

- znacznie częstsze niż w innych oddziałach wykorzystywanie własnego transportu do dowozu środków materiałowych ze źródeł zaopatrzenia /dowóz na siebie/ i prowadzenia ewakuacji medycznej do punktów medycznych nadrzędnego szczebla;

- nierównomierne powstawanie strat sanitarnych, które występują raptownie, głównie podczas nalotów lotnictwa i uderzeń broni masowego rażenia nieprzyjaciela;

- inna niż w oddziałach pancernych i zmechanizowanych struktura strat sanitarnych, charakteryzująca się większym odsetkiem ciężko porażonych, bardziej skomplikowanymi porażeniami, dużą ilością poparzeń/ z uwagi na stosowanie przez nieprzyjaciela bomb kulowych i napalmu/.

II. WŁAŚCIWOŚCI ORGANIZACJI TYŁÓW paplot

1. Utrzymanie ciągłej gotowości tyłów do wykonywania zadań

Z przeznaczenia i charakteru zadań jakie wykonuje artyleria przeciwlotnicza na współczesnym polu walki wynika, że oddziały tego rodzaju wojsk muszą utrzymywać stałą gotowość do odparcia niespodziewanego ataku środków napadu powietrznego nieprzyjaciela, a ich pododdziały tyłowe i tyłowe organa dowodzenia mają obowiązek utrzymania ciągłej gotowości do realizacji zabezpieczenia tyłowego każdego zadania bojowego. Stała gotowość tyłów do realizacji zabezpieczenia tyłowego ma w oddziałach artylerii przeciwlotniczej szczególne znaczenie z uwagi na to, że oddziały te wchodzi w skład ogólnego systemu OPL wojsk.

W celu utrzymania ciągłej gotowości do realizacji zabezpieczenia tyłowego, tyły paplot powinny:

- utrzymywać system dowodzenia tyłami w stałej gotowości funkcjonalnej przez utrzymywanie ciągłej łączności pomiędzy TSD, a SD pułku, utrzymywanie gotowości organizacyjnej /pełnienie dyżurów/ do przyjęcia zadań, wypracowania i realizacji decyzji tyłowych, utrzymywanie łączności współdziałania z TSD i pododdziałami tyłowymi osłanianych obiektów oraz najbliższymi punktami medycznymi innych oddziałów;

- mieć na transporcie nakazane zapasy środków materiałowych w gotowości do uzupełnienia w pododdziałach;

- gromadzić doraźne zapasy amunicji artylerii przeciwlotniczej, kiedy istnieją ku temu warunki;

- na rozkaz organów nadrzędnych, a w koniecznych przypadkach również z własnej inicjatywy, odbierać zaopatrzenie ze wskazanych źródeł własnymi środkami transportowymi;

- przestrzegać w każdej sytuacji zasad obrony i ochrony tyłów;

- mieć zawsze zorganizowany system obserwacji i powiadamiania;

- utrzymywać w stałej sprawności technicznej środki transportu, sprzęt i inne urządzenia techniczne będące na wyposażeniu pułku;

- siły i środki remontu mieć zawsze w gotowości do jak najszybszego wyremontowania uszkodzonego sprzętu i oddania go do eksploatacji;

- utrzymywać stałą gotowość do wykonania w możliwie krótkim czasie przesunięcia pododdziałów tyłowych na wypadek zagrożenia ze strony nieprzyjaciela.

W działalności bojowej oddziałów artylerii przeciwlotniczej nie rozróżnia się okresu organizacji walki i okresu walki w takim znaczeniu jak w oddziałach i związkach ogólnowojskowych. Pułki artylerii przeciwlotniczej muszą zwalczać środki napadu powietrznego nieprzyjaciela z jednakową aktywnością zarówno w czasie organizacji walki, jak i w czasie jej trwania.

Należy jednak mieć na uwadze, że w czasie działań bojowych są takie okresy, kiedy osłona

przeciwlotnicza nabiera szczególnego znaczenia, np: przechodzenie własnych pododdziałów z ugrupowania marszowego w ugrupowanie przedbojowe i bojowe na rubieżach rozwijania, wprowadzanie do walki drugich rzutów, okres bezpośrednio poprzedzający kontrataki odwodów dywizyjnych nieprzyjaciela. W organizowaniu zabezpieczenia tyłowego pułku artylerii przeciwlotniczej, na te momenty należy zwracać szczególną uwagę, by zapewnić pododdziałom możliwości zwalczania środków napadu powietrznego.

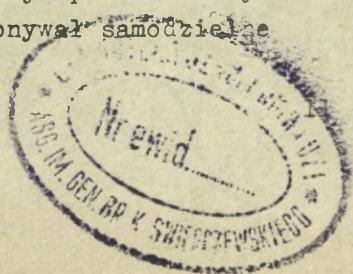
Nowoczesne lotnictwo może wykonywać naloty o każdej porze doby i w każdych warunkach atmosferycznych. Naloty mogą być wykonywane w sposób zmasowany i zaskakujący. Nawet przy bardzo niekorzystnych warunkach atmosferycznych lub utracie przez przeciwnika panowania w powietrzu, pojedyncze samoloty i grupy samolotów mogą przedostawać się do obszaru powietrznego osłanianych wojsk, w celach rozpoznawczych albo dla wykonywania ataków na wybrane obiekty. Dlatego też tyły pułku artylerii przeciwlotniczej muszą być zawsze gotowe do realizacji przedsięwzięć mających na celu odtworzenie gotowości bojowej po nalocie przeciwnika. Ponadto, tyły pułku artylerii przeciwlotniczej powinny być również przygotowane do uczestniczenia w likwidacji skutków uderzenia bronią masowego rażenia na ugrupowanie pułku.

2. Rozmieszczenie i manewr pododdziałów tyłowych paplot

Dla rozmieszczenia i organizowania pracy pododdziałów tyłowych, pułk artylerii przeciwlotniczej otrzymuje rejon rozmieszczenia tyłów, określany w zasadzie przez dowódcę stawiającego zadanie bojowe. Odległość tego rejonu od stanowisk ogniowych baterii powinna uwzględniać zasady rozśrodkowania wojsk i zapewniać bezpieczeństwo pododdziałom tyłowym na wypadek wykonania przez nieprzyjaciela uderzenia jądrowego średniego kalibru na osłaniany obiekt, a jednocześnie stwarzać dogodne warunki zaopatrywania i obsługi pododdziałów wykonujących zadania osłony.

Mogą być sytuacje, kiedy wyższy przełożony wyznaczając ogólny rejon dla pułku artylerii przeciwlotniczej nie określi rejonu rozmieszczenia jego pododdziałów tyłowych /np.: rejon ześrodkowania, rejon alarmowy, rejon osłony przeprawy przez przeszkodę wodną lub postawi inne samodzielne zadanie/. W takich wypadkach rejon rozmieszczenia pododdziałów tyłowych wyznacza dowódca pułku na wniosek zastępcy do spraw techniki i zaopatrzenia.

Nie wyklucza się przydzielenia /podporządkowania/ pułku artylerii przeciwlotniczej dowódcy pz lub pcz. Może to mieć miejsce wtedy, kiedy pz, pcz jako OW z przydzielonym pułkiem artylerii przeciwlotniczej będzie wykonywał samodzielnie

zadanie /np: opanowanie i utrzymanie przeprawy przez przeszkodę wodną, przełęczy w górach, przesmyków w terenie jeziorno-lesistym itp./. W takich wypadkach, rejon rozmieszczenia pododdziałów tyłowych paplot wyznaczy dowódca pz, pcz.

Dowódca stawiając zadanie tyłom, wskazuje im rejon rozmieszczenia najczęściej z mapy, zazwyczaj większy niż wynoszą konkretne potrzeby. Zastępca dowódcy do spraw techniki i zaopatrzenia ma obowiązek zorganizowania rozpoznania wyznaczonego rejonu i ustalenia rozmieszczenia poszczególnych pododdziałów tyłowych pułku.

Wybór rejonu rozmieszczenia tyłów paplot powinien odpowiadać następującym wymaganiom:

- rejon rozmieszczenia tyłów paplot w stosunku do nadrzędnych organów zaopatrywania powinien być położony na kierunku działania większości sił pułku i jak najbliższej zaopatrywanych pododdziałów /z uwzględnieniem zasad rozśrodkowania wojsk/;

- rejon rozmieszczenia tyłów powinien być zlokalizowany w pobliżu drogi przeznaczonej przez odpowiedni organizacyjnie szczebel do wykorzystania przez paplot jako drogi dowozu i ewakuacji;

- rejon ten musi mieć odpowiednią pojemność do rozmieszczenia poszczególnych elementów tyłowych paplot oraz umożliwiać rozśrodkowanie tyłów i manewr transportem /drogi wewnętrzne/;

- w rejonie rozmieszczenia tyłów paplot muszą być stworzone warunki do pracy pododdziałów tyłowych i tyłowych organów dowodzenia;

- należy unikać wyznaczania na rozmieszczenie tyłów rejonów położonych w pobliżu potencjalnych obiektów uderzeń bronią jądrową, w głębi dużych kompleksów leśnych, w zwartych osiedlach, w terenach odkrytych itp.

Rozmieszczenie pododdziałów tyłowych paplot zależy od zamierzonego sposobu realizacji zabezpieczenia tyłowego i od właściwości ich pracy. Pododdziały tyłowe powinny być tak rozmieszczone ażeby ich rozmieszczenie zapewniało terminową i sprawną realizację zabezpieczenia tyłowego, a nie utrudniało manewru pododdziałom liniowym. Ponadto podczas ustalania rozmieszczenia pododdziałów paplot należy brać pod uwagę problemy współdziałania z pododdziałami tyłowymi osłanianych wojsk.

Pułk art plot zadania osłony z zasady wykonując całością sił, rozmieszczając poszczególne baterie plot oraz elementy dowodzenia i kierowania ogniem w rejonie osłony obiektu. Stąd też i pododdziały tyłowe paplot rozmieszcza się z zasady w jednym rejonie.

Nie wyklucza się jednak możliwości działania paplot częściami. Szczególnie dotyczy to armijnych pułków art.plot. W takich wypadkach będzie trzeba dzielić tyły na części jeśli baterie wykonujące samodzielne zadanie nie zostaną przydzielone na zaopatrzenie do innego oddziału.

Większego podziału tyłów paplot należy jednak w miarę możliwości unikać, gdyż ich struktura organizacyjna nie jest przystosowana do dzielenia.

Możliwości funkcjonalne pododdziałów tyłowych po dokonaniu podziału niewspółmiernie spadają. W przypadkach wyznaczenia części sił pułku do wykonywania samodzielnego zadania /np. przydzielenie do batalionu czołgów działającego jako OW, baterii dział plot ZSU-57-2/ wskazane jest wydzielenie z tyłów paplot części zapasu amunicji plot wraz ze środkami transportu, dla tejże baterii i włączenie do składu OW.

W najdogodniejszym położeniu w stosunku do stanowisk ogniowych baterii plot, powinien znajdować się pluton transportu amunicji i bateria remontowa. Zaopatrywanie w amunicję oraz remont sprzętu bojowego należy zaliczyć do najważniejszych zadań zabezpieczenia tyłowego paplot.

Baterii remontowej nie wyznacza się oddzielnego rejonu rozmieszczenia tak, jak w pz /pcz/. Otrzymuje ona w rejonie rozmieszczenia tyłów paplot wyznaczony rejon dla rozwinięcia warsztatów remontowych oraz rozmieszczenia swoich sił i środków.

W oddzielnym rejonie należy rozmieszczać transport z zapasami mps, zachowując przy tym bezpieczną odległość od transportu z amunicją.

Pododdział gospodarczy rozmieszcza się najczęściej w pobliżu TSD.

TSD najkorzystniej jest rozmieszczać między pododdziałami tyłowymi pułku. Centralne położenie zapewnia lepsze warunki obrony i ochrony TSD oraz ułatwia łączność i dowodzenie pododdziałami tyłowymi.

Pluton medyczny z zasady rozmieszcza się również w rejonie rozmieszczenia tyłów paplot. Nie jest to jednak ścisłą regułą. W niektórych sytuacjach pluton medyczny może być rozmieszczony w rejonie stanowisk ogniowych baterii, jeśli takie rozmieszczenie podyktowane jest względami współdziałania z siłami medycznymi osłanianego obiektu lub zapewnia dogodniejszą ewakuację porażonych do urządzeń medycznych nadrzędnego szczebla. Podczas osłony przeprawy przez przeszkodę wodną, pluton medyczny pułku artylerii przeciwlotniczej wzmocniony dodatkowymi siłami i środkami medycznymi może organizować medyczny punkt przeprawowy /MPP/ i rozmieścić się wtedy w pobliżu przeprawy.

Przesunięcie pododdziałów tyłowych do innego rejonu może być spowodowane koniecznością zmiany rejonu rozmieszczenia z powodu zagrożenia ze strony nieprzyjaciela, manewrem całości paplot, manewrem wykonywanym przez osłaniany obiekt /np: przesunięcie drt na nowe stanowiska startowe, przesunięcie artylerii na nowe SO itp./.

W sytuacjach, kiedy manewr wykonywany jest całością sił, pododdziały tyłowe przesuwać się najczęściej na ogonie kolumny marszowej pułku z zachowaniem odległości około 5 km.

W wypadkach, kiedy obiekt osłony wykonuje marsz /drt, pz lub pcz, SD dywizji/, a rzut dowodzenia i rzut ogniowy paplot znajdują się na czole jego sił głównych, pododdziały tyłowe paplot mogą znajdować się razem z tyłami osłanianego obiektu.

Podczas wykonywania manewru przez osłaniany obiekt częściami sił /zmiana stanowisk startowych drt/, baterie art.plot również w niejednakowym czasie zmieniają stanowiska ogniowe, gdyż towarzyszą one bateriom startowym drt. Pododdziały tyłowe paplot dokonują przesunięcia wtedy, kiedy większość baterii opuści dotychczas zajmowane stanowiska ogniowe.

Przesunięcie plutonu medyczno-sanitarnego paplot powinno być uzgodnione z przesunięciem plutonu medyczno-sanitarnego drt. Jeden z wymienionych plutonów powinien być przesunięty do nowego rejonu razem z tymi bateriami startowymi drt i bateriami art.plot, które w pierwszej kolejności przechodzą na nowe stanowiska, w celu zapewnienia pomocy medycznej zarówno bateriom drt jak i bateriom plot. Drugi z wymienionych plutonów pozostaje w rejonie dotychczasowych stanowisk i zapewnia pomoc medyczną pozostałości sił paplot i drt do czasu przejścia na nowe stanowiska.

Podczas dokonywania zmiany stanowisk startowych zastępca dowódcy do spraw techniki i zaopatrzenia paplot powinien współdziałać z zastępcą dowódcy do spraw techniki i zaopatrzenia drt w zakresie organizacji i przeprowadzenia rekonesansu tyłowego. Połączona grupa rekonesansowa może wykonać zadania dla potrzeb tyłów drt i tyłów paplot.

Podczas wykonywania przez pułk artylerii przeciwlotniczej marszu na dużą odległość, pododdziały tyłowe pułku należy tak rozmieszczać w ko-

lumnie marszowej ażeby stworzyć im warunki jak najdogodniejszej realizacji zadań zaopatrywania i obsługi pododdziałów pułku w czasie marszu.

Ogólnie przyjętą zasadą jest przydzielanie zapasów mps wraz z transportem i środkami tankowania do poszczególnych członów kolumny marszowej paplot, co umożliwi przystąpienie do tankowania pojazdów mechanicznych natychmiast po zajęciu rejonu długiego odpoczynku.

W pułkach artylerii przeciwlotniczej DZ /DPanc/ w zasadzie organizuje się jedno zamykanie techniczne dla całości pułku ze składu baterii remontowej. Zamykanie techniczne, w składzie którego winny się znaleźć: środki remontowe, ewakuacyjne, rezerwa mps oraz środek transportu sanitarnego - przesuwa się za kolumną marszową pułku w gotowości do udzielania pomocy technicznej uszkodzonym pojazdom mechanicznym.

W armijnym pułku artylerii przeciwlotniczej można organizować zamykanie techniczne dla poszczególnych członów kolumny marszowej. W tym celu przydziela się niezbędną ilość środków z baterii remontowej do pododdziału, przy którym organizuje się zamykanie techniczne. Niezależnie od tego zawsze należy organizować zamykanie techniczne dla całości pułku.

Tyły z zasady wykonują marsz samodzielną kolumną za bateriami plot. Odległość od czoła kolumny tyłowej do ogona kolumny baterii będącej w przodzie nie powinna przekraczać 5 km. W warunkach

szczególne zagrożenia ze strony nieprzyjaciela naziemnego, kolumna tyłowa może być rozmieszczona w ugrupowaniu marszowym między bateriami plot.

3. Drogi dowozu i ewakuacji

Drogi dowozu i ewakuacji dla potrzeb paplot ustala się w zależności od charakteru wykonywanych zadań. W sytuacjach, kiedy paplot osłania określony element ugrupowania bojowego, jego tyły na podstawie decyzji przełożonego stawiającego zadania osłony korzystają z dróg dowozu i ewakuacji tego oddziału, na rzecz którego wykonywana jest osłona. Konieczne jest wtedy, aby zca dcy paplot d/s techniki i zaopatrzenia nawiązywał kontakt w sprawie korzystania z drogi dowozu i ewakuacji, ze sztabem oddziału będącego jej głównym dysponentem. Zasadniczym warunkiem korzystania z drogi dowozu i ewakuacji jest podporządkowanie się dyscyplinie ruchu ustalonej przez dowódców właściwych dla danej drogi.

Podczas osłaniania samodzielnego obiektu, pułkowi artylerii przeciwlotniczej może zostać przydzielona własna droga dowozu i ewakuacji. Utrzymanie tej drogi organ nadrzędny powierza pododdziałom inżynierskim, siłom OTK, cywilnym organom drogowym, a nawet do utrzymywania takiej drogi może być wykorzystywana ludność cywilna. Drogi wewnątrz rejonu rozmieszczenia tyłów paplot i drogi dojazdowe, paplot obowiązany jest utrzymywać własnymi siłami.

4. Właściwości obrony i ochrony tyłów paplot

Obronę i ochronę tyłów paplot organizuje się według ogólnych zasad, z tym, że:

- podczas planowania rozmieszczenia pododdziałów tyłowych należy brać pod uwagę przewidywany główny kierunek nalotów lotnictwa nieprzyjaciela;

- bardziej niż w innych oddziałach należy liczyć się z bezpośrednim zagrożeniem bronią jądrową z uwagi na ważność osłanianego obiektu /obiekt osłaniany przez paplot zawsze będzie potencjalnym celem uderzenia jądrowego/;

- podczas osłony obiektu stacjonarnego należy prowadzić inżynierską rozbudowę rejonu rozmieszczenia tyłów;

- przy osłonie obiektów położonych w głębi ugrupowania operacyjnego trzeba zwrócić większą uwagę na zamierzenia obrony przeciwdywersyjnej i zamierzenia związane z ochroną zdrowia /przeciwepidemiczne/;

- zawsze szczególną uwagę należy zwracać na organizację obrony przeciwlotniczej, obrony przed bronią masowego rażenia i przedsięwzięcia przeciwpożarowe.

5. Właściwości dowodzenia tyłami paplot

Tyłami paplot dowodzi dowódca pułku przez podległego mu bezpośrednio zastępcę dowódcy do spraw techniki i zaopatrzenia. Bezpośrednim i zasadniczym organem dowodzenia tyłami pułku jest

zastępca dowódcy pułku do spraw techniki i zaopatrzenia, któremu organizacyjnie i służbowo podlegają: kwatermistrz, szef służb technicznych i starszy lekarz pułku. Całość spraw zabezpieczenia tyłowego planowana jest i kierowana przez zastępcę dowódcy do spraw techniki i zaopatrzenia, który ma do swojej dyspozycji odpowiednią komórkę organizacyjną /TSD/ z personelem kierowniczym /kwatermistrz, szef służb technicznych, starszy lekarz/, fachowym /szefowie zaopatrzenia/ i pomocniczym /pisarze, radiotelegrafiści, telefoniści itp./.

Podstawą dowodzenia tyłami pułku artylerii przeciwlotniczej jest zarządzenie szefa wojsk OPI, armii /dywizji/, decyzja dowódcy paplot, rozkaz tyłowy organu zaopatrującego i aktualna sytuacja tyłowa.

Razem z rozkazem /zarządzeniem/ bojowym do działań lub oddzielnie, paplot otrzymuje zarządzenie tyłowe organu zaopatrującego, które zawiera dane dotyczące:

- rozmieszczenia źródeł zaopatrywania;
- rozmieszczenia tyłów paplot;
- dróg, które można będzie wykorzystywać jako drogi dowozu i ewakuacji;
- ilości środków materiałowych i terminów w jakich należy je zgromadzić;
- organizacji dowozu środków materiałowych;
- organizacji łączności z przełożonymi itp.

Zastępca dowódcy paplot po zapoznaniu się z zadaniem pułku, decyzją dowódcy, rozkazem /za-

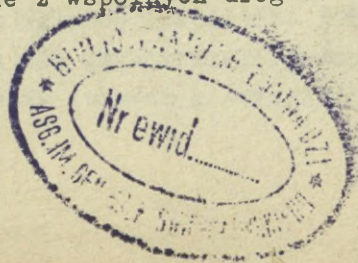
rządzeniem/ tyłowym organu zaopatrującego, przeprowadza analizę zadania i ocenę sytuacji tyłowej. Wnioski z analizy zadania i oceny sytuacji tyłowej stanowią podstawę do wypracowania koncepcji zabezpieczenia tyłowego oraz przygotowania danych do decyzji dowódcy.

W oddziałach i związkach ogólnowojskowych bardzo ważnym zagadnieniem w pracy sztabu pułku jest udział zcy dcy d/s techniki i zaopatrzenia w procesie wypracowania decyzji dowódcy. Zastępca dowódcy d/s techniki i zaopatrzenia powinien we właściwym czasie referować dowódcy te problemy zabezpieczenia tyłowego, które muszą być przez niego uwzględnione podczas podejmowania decyzji.

W pułkach artylerii przeciwlotniczej sprawy zabezpieczenia tyłowego w mniejszym stopniu wpływają na decyzję do osłony, a udział zastępcy dowódcy paplot w procesie podejmowania decyzji jest stosunkowo mniejszy. Stąd też w paplot większe znaczenie ma kierowanie procesem realizacji zabezpieczenia tyłowego w czasie wykonywania zadania osłonny niż sama organizacja tego procesu.

Cechą charakterystyczną w dowodzeniu tyłami paplot jest organizacja współdziałania tyłowego z pododdziałami tyłowymi oddziału /objektu/ osłanianego lub innych oddziałów tak ogólnowojskowych jak i specjalnych, znajdujących się w pobliżu. Współdziałanie może być realizowane w takich zagadnieniach jak:

- korzystanie z wspólnych dróg dowozu i ewakuacji;

- udzielenie pomocy medycznej i ewakuacji porażonych;
- przydział na określone rodzaje zaopatrzenia;
- likwidacja skutków uderzeń jądrowych;
- organizacja obrony i ochrony.

Chcąc operatywnie dowodzić tyłami należy mieć odpowiednio zorganizowane TSD i niezawodną łączność z pododdziałami zaopatrywanymi i współdziałającymi, stanowiskiem dowodzenia pułku oraz z TSD organu zaopatrującego. Łączność ta musi zapewnić terminowe zbieranie i przekazywanie informacji niezbędnych w procesie dowodzenia tyłami.

Planowanie działań bojowych w paplot różni się od planowania działań bojowych w oddziałach i związkach ogólnowojskowych. W paplot podstawowym okresem planowania jest okres wykonywania zadania osłony, a w oddziałach ogólnowojskowych okres jednej doby. Stąd też plan zabezpieczenia tyłowego w paplot będzie opracowywany na czas wykonywania zadania osłony, podczas gdy plan zabezpieczenia tyłowego pz, pcz opracowuje się najczęściej na okres jednej doby. Plan zabezpieczenia tyłowego zadania osłony będzie miał charakter bardziej ogólny niż plan zabezpieczenia tyłowego natarcia /obrony/ pz, pcz. W dowodzeniu tyłami paplot znacznie częściej stosuje się metodę stawiania zadań doraźnych wynikających z potrzeb sytuacji.

Ważnym zagadnieniem jest organizacja pracy na TSD i odpowiedni podział zadań nie objętych obowiązkami funkcyjnymi dla zajmowanych stanowisk, a wynikających z potrzeb aktualnej sytuacji.

Do zadań takich można zaliczyć:

- kierowanie rozmieszczeniem i przesunięciem TSD;
- odpowiedzialność za stan techniczny i zaopatrzenie pojazdów mechanicznych TSD;
- odpowiedzialność za organizację i funkcjonowanie łączności;
- zapewnienie warunków tyłowych personelu TSD;
- pełnienie służby dyżurnej.

W toku działań bojowych trwających bez przerwy kilka dni, a nawet tygodni, praca TSD musi być tak organizowana, ażeby obciążenie pracą poszczególnych oficerów było mniej więcej równomierne. Należy dbać o zapewnienie oficerom niezbędnego czasu na odpoczynek i osobiste potrzeby. Zła organizacja pracy na TSD może spowodować nadmierne przemęczenie i wyczerpanie sił oficerów co w rezultacie prowadzi do gwałtownego spadku ich możliwości fizycznych i psychicznych.

III. WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO paplot

1. Zróżdka zaopatrywania

Pułk artylerii przeciwlotniczej bez względu na szczebel jakemu jest podporządkowany może korzystać z jednego lub kilku źródeł zaopatrzenia materiałowego. W praktyce mogą występować następujące warianty:

a/ całość zaopatrzenia paplot otrzymuje ze szczebla nadrzędnego /paplot dywizyjny z tyłów dywizji, paplot armijny z RBA/;

b/ część zaopatrzenia otrzymywana jest ze szczebla nadrzędnego, a pozostałe z osłanianej jednostki /najczęściej z osłanianej jednostki paplot otrzymuje żywność i MPS/;

c/ otrzymywanie zaopatrzenia bezpośrednio z zasobów kraju /szczególnie sprzętu artyleryjskiego i specjalnego/;

d/ wykorzystywanie zasobów miejscowych w wyznaczonym rejonie /dotyczy to przeważnie środków spożywczych, opału, transportu itp./;

e/ zdobycze na nieprzyjacielu;

Stosowanie wymienionych wariantów podczas wykonywania zadań bojowych będzie uzależnione od okoliczności i konkretnej sytuacji bojowej.

2. Potrzeby materiałowe i organizacja zaopatrywania

Różnorodne warunki wykonywania zadań bojowych przez pułki artylerii przeciwlotniczej stwarzają zróżnicowane potrzeby materiałowe. Dla przykładu, podczas osłony takich obiektów, jak: lotniska, przeprawy przez przeszkody wodne, elementy ugrupowania bojowego w działaniach obronnych - zużycie MPS w pododdziałach artylerii przeciwlotniczej będzie znacznie mniejsze niż podczas wykonywania zadań osłony w natarciu. Ponadto, w oddziałach artylerii przeciwlotniczej zużycie MPS

jest z reguły większe jak w oddziałach ogólnowojskowych, gdyż oprócz działań na głębokość zadania, jednakową dla wszystkich rodzajów wojsk, pułki artylerii przeciwlotniczej muszą wykonywać dodatkowe manewry wynikające z zajmowania i zmiany stanowisk ogniowych, zmiany zadania itp.

Podczas ustalania potrzeb MPS dla pułków artylerii przeciwlotniczej trudno jest określić jakieś przeciętne wskaźniki zużycia wynikające z głębokości zadania. Każdorazowo za podstawę ustalenia potrzeb mps należy brać pod uwagę planowany sposób wykorzystania paplot w danych działaniach bojowych.

W zależności od charakteru planowanych zadań należy zwiększyć lub zmniejszyć współczynnik manewrowo-taktyczny /kmt/. W natarciu, kiedy dla oddziałów ogólnowojskowych przyjmuje się dla pojazdów kołowych $kmt=0,35-0,4$, to dla pułków artylerii przeciwlotniczej należy przyjmować $kmt=0,4-0,5$. W działaniach obronnych współczynnik manewrowo-taktyczny należy odpowiednio zmniejszać. Uzupełnienie zapasów mps w pododdziałach dokonuje się w zasadzie jeden raz na dobę. Organizowanie tankowania jest ułatwione, ponieważ znaczną część czasu podczas realizowania osłony baterie paplot znajdują się na stanowiskach ogniowych. Najbardziej dogodnym sposobem organizacji tankowania jest kierowanie środków tankowania do pododdziałów. W czasie kiedy armaty stoją na stanowiskach ogniowych można tankować ciągniki i inne pojazdy mechaniczne

baterii. Podczas wykonywania marszów na duże odległości zaleca się wcześniejsze przydzielanie zapasów mps i środków tankowania do pododdziałów, ażeby natychmiast po zajęciu rejonu długiego odpoczynku przystąpić do tankowania pojazdów mechanicznych.

Zużycie amunicji artylerii przeciwlotniczej również trudne jest do wcześniejszego ustalenia. Zależy ono bowiem od czynników takich, które działają obiektywnie i zmiennie. Wielkości zużycia warunkowane są przede wszystkim:

- intensywnością i taktyką działań lotnictwa nieprzyjaciela;

- znaczeniem jakie przypisuje nieprzyjaciel osłanianemu obiektowi;

- stopniem panowania w powietrzu własnego lotnictwa i skutecznością ognia rakiet przeciwlotniczych;

- nowoczesnością i stanem technicznym sprzętu ogniowego i pomocniczego;

- położeniem osłanianego obiektu w stosunku do kierunku nalotów lotnictwa nieprzyjaciela;

Jeśli np. małe grupy samolotów będą atakowały obiekt osłony wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu /potokiem/, to zapas amunicji artylerii przeciwlotniczej w pułku może zostać zużyty w ciągu kilku godzin i przeciwnie - przy niekorzystnych warunkach atmosferycznych intensywność działań lotnictwa maleje, a w związku z tym zmniejsza się również zużycie amunicji art.plot.

Średnie zużycie amunicji artylerii przeciwlotniczej może wahać się w granicach 0,6-1,5 jo

na dobę. W planowaniu nie należy jednak przekraczać podanych granic zużycia, gdyż możliwości transportu i wielkości zapasów ruchomych amunicji artylerii przeciwlotniczej, utrzymywane na poszczególnych szczeblach organizacyjnych, nie zapewniają terminowego uzupełniania zużycia powyżej 1,5 jo na dobę.

W niektórych przypadkach istnieje możliwość wcześniejszego przygotowania doraźnych zapasów amunicji artylerii przeciwlotniczej. Na przykład: dla pewnego armijnego pułku artylerii przeciwlotniczej przewiduje się zadanie osłony lotniska w okresie bezpośredniego zagrożenia państwa i pierwszego zmasowanego uderzenia lotnictwa nieprzyjaciela. Na wykonanie takiego zadania można wcześniej zgromadzić w rejonie lotniska doraźny zapas amunicji artylerii przeciwlotniczej, którą paplot przyjmie w momencie zajmowania stanowisk ogniowych. W ten sposób można uniknąć konieczności zużycia zapasów ruchomych amunicji podczas odpierania pierwszego zmasowanego uderzenia lotnictwa nieprzyjaciela i zapewnić pułkowi artylerii przeciwlotniczej przejście z pełnymi zapasami amunicji do działań w składzie armii.

Podczas wykonywania przez paplot zadań osłony przeważnie zawsze istnieją możliwości przygotowania i wydawania żołnierzom gorącej strawy. Stąd też, w paplot mniej niż w innych oddziałach zużywa się racji żywnościowych "S", a więcej racji "W". Przygotowanie gorącej strawy w paplot można organizować centralnie w pułkowym punkcie żywnościowym, albo w bateriach, organizując bateryjne punkty żywnościowe.

Przy centralnej organizacji żywienia wszystkie kuchnie polowe pułku i cały zapas ruchomy żywności "W" znajduje się w baterii zaopatrzenia. Pod nadzorem szefa zaopatrzenia żywnościowego organizuje się pułkowy punkt żywnościowy, w którym przygotowywana jest gorąca strawa dla całego stanu osobowego pułku. Gotowe posiłki dostarczane są do bateryjnych punktów wydawania strawy i rozdzielane żołnierzom. Ten sposób organizacji żywienia stosuje się najczęściej w rejonach alarmowych, podczas długich odпочыnków w czasie marszu i w rejonach ześrodkowania. W wypadku zdecentralizowanej organizacji żywienia kuchnie polowe i samochody wraz z zapasem żywności przydziela się poszczególnym bateriom. Bateria organizują bateryjne punkty żywnościowe, w których utrzymuje się zapas ruchomy żywności, przygotowuje i wydaje gorące posiłki lub suchy prowiant. Zapas żywności w bateriach uzupełnia się z pułkowych zapasów, organizując dowóz transportem baterii zaopatrzenia lub nakazując bateriom pobranie własnymi środkami. Zdecentralizowany sposób organizacji żywienia stosuje się w okresach intensywne-go działania lotnictwa nieprzyjaciela i w sytuacjach, kiedy paplot do wykonania zadań osłony dzieli swoje siły na części.

Potrzeby pozostałych rodzajów zaopatrzenia w oddziałach artylerii plot nie różnią się od potrzeb występujących ogólnie w wojskach lądowych.

3. Dowóz środków materiałowych

Podane uprzednio czynniki różnicujące zużycie środków materiałowych w paplot utrudniają planowanie i organizowanie dowozu zaopatrzenia. Dla zapewnienia ciągłości zaopatrywania należy więc określić odpowiednio wyższe zapasy niezniżałne. Zbliżanie się do granicy zapasów niezniżałnych powinno być sygnałem do natychmiastowego uzupełnienia potrzeb. Dlatego też, niezależnie od planowanego dowozu w pułkach artylerii plot, często trzeba będzie organizować doraźny dowóz. W związku z tym, do dowozu zaopatrzenia pododdziałom, wykorzystywany będzie nie tylko transport pododdziałów tyłowych paplot, ale również transport szczebla zaopatrującego i transport amunicyjny baterii plot.

Pułki artylerii przeciwlotniczej znacznie częściej niż inne oddziały odbierają zaopatrzenie w organach zaopatrujących własnym transportem. W związku z tym również i poszczególne baterie mogą otrzymać zarządzenie odebrania zaopatrzenia w PPG własnymi środkami transportowymi.

W działaniach manewrowych, wykorzystywanie do odbioru zaopatrzenia transportu szczebla podległego stosuje się tylko w ostateczności. Oderwanie organicznego transportu zaopatrzenia od własnych oddziałów może spowodować ujemne w skutkach odłączenie się tyłów.

Decyzja stosowania tego lub innego sposobu organizacji dowozu wynika przede wszystkim z obciążenia zadaniami transportu zaopatrzeniowego

poszczególnych szczebli i jego możliwości oraz od innych czynników, takich jak: miejsce rozmieszczenia PPG w stosunku do źródeł zaopatrzenia, stanu dróg itp.

IV. WŁASCIWOSCI ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO paplot

Zabezpieczenie techniczne w paplot organizuje się na ogólnych zasadach przyjętych w wojskach operacyjnych. Celem tego zabezpieczenia jest utrzymywanie stałej sprawności technicznej sprzętu i urządzeń znajdujących się na wyposażeniu paplot i nadzorowanie nad właściwym ich wykorzystywaniem na współczesnym polu walki. Należy zaznaczyć, że w paplot znajduje się sprzęt radiolokacyjny służący do wykrywania celów i kierowania ogniem, który wymaga wysokiej klasy specjalistów. Utrzymywanie w sprawności tego sprzętu jest naczelnym zadaniem służb technicznych. Sprzęt radiolokacyjny musi być otaczany szczególnie troskliwą opieką.

Miejsce pracy sił i środków remontowych paplot ustala, w ramach organizacji tyłów, zastępca dowódcy pułku do spraw techniki i zaopatrzenia. Baterii remontowej wyznacza się rejon rozmieszczenia z zasady położony w pobliżu baterii zaopatrzenia. W wyznaczonym rejonie bateria remontowa rozwija warsztaty remontowe. Przy założeniu, że środki remontowe wysyłane będą do uszkodzonego sprzętu artyleryjskiego i radiolokacyjnego, w rejonie rozmieszczenia baterii powinno być wyznaczone miejsce

dla ewentualnego rozwinięcia warsztatów. Przydzielanie środków remontowych do pododdziałów może mieć miejsce tylko w czasie marszu na duże odległości. Dotyczy to środków zabezpieczenia technicznego pojazdów mechanicznych.

Z uwagi na to, że obiekty osłony znajdują się najczęściej w pewnym oddaleniu od linii styczności z nieprzyjacielem, w paplot istnieje możliwość wysyłania sił i środków remontowych na miejsce powstania uszkodzenia. Pozwala to na dokonywanie części remontów w pododdziałach, co znacznie przyspiesza przywrócenie sprawności uszkodzonego sprzętu.

W niektórych wypadkach paplot w zakresie remontów może korzystać z pomocy pododdziałów remontowych osłanianego obiektu. Np.: podczas osłony lotniska, remonty uszkodzonego sprzętu paplot mogą być dokonywane w warsztatach remontowych batalionu zaopatrzenia obsługującego lotnisko; podczas osłony drt, pz, pcz możliwe jest uzyskanie pomocy sił i środków remontowych osłanianego oddziału.

Evakuację uszkodzonego sprzętu, którego paplot nie jest w stanie wyremontować własnymi siłami, prowadzi się według ogólnych zasad przyjętych w wojskach operacyjnych.

V. WŁASCIWOSCI ZABEZPIECZENIA MEDYCZNEGO

Zabezpieczenie medyczne w oddziałach artylerii przeciwlotniczej organizuje się na ogólnych zasadach i w ścisłym powiązaniu z systemem zabezpieczenia medycznego związków ogólnowojskowych. Przy obecnym sposobie użycia do osłony obiektów pułku artylerii przeciwlotniczej problem udzielania pomocy medycznej porażonym nabiera szczególnego znaczenia. Część sił napadu powietrznego nieprzyjaciela bezpośrednio przed nalotem będzie dążyć do obezwładnienia stanowisk ogniowych i środków naprowadzania OPL, aby głównym siłom zapewnić swobodne wykonanie zasadniczego zadania. Dlatego też, pierwsze uderzenie sił lotniczych skierowane będzie na jednostki OPL osłaniające obiekty. Wynika stąd, że w stanie osobowym paplot mogą powstać straty sanitarne większe niż w innych oddziałach. Przyczyną wysokich strat sanitarnych będą bezpośrednie uderzenia lotnictwa na ugrupowanie bojowe pułku, stosunkowo duża wrażliwość nieopancerzonej artylerii przeciwlotniczej na działanie współczesnych środków rażenia stosowanych przez lotnictwo oraz konieczność prowadzenia działalności ogniowej właśnie w czasie trwania nalotów.

Ponadto cechą charakterystyczną strat sanitarnych paplot jest to, że powstają one raptownie w bardzo krótkim czasie. [Z tego względu wysiłek służby medycznej paplot w czasie wykonywania zadań osłony jest bardzo nierównomierny. Przez dłuższy

okres czasu w pułku artylerii przeciwlotniczej może nie być porażonych, a podczas nalotu lub uderzenia jądrowego porażenia wystąpią w takich ilościach, że pluton medyczny pułku nie będzie w stanie zapewnić w odpowiednim czasie pomocy i ewakuacji porażonym. Dlatego też, podczas organizacji zabezpieczenia medycznego należy uwzględniać współdziałanie służby medycznej paplot ze służbą medyczną osłanianego oddziału.

W paplot w odróżnieniu od innych oddziałów wojsk operacyjnych istnieją trudności w ustalaniu danych określających wysokość przewidywanych strat sanitarnych, gdyż mogą się one różnie kształtować. Ogólnie można przyjąć, że straty sanitarne w stosunku do strat bojowych mogą wynosić około 50%.

Struktura strat sanitarnych w paplot, z uwagi na środki rażenia jakie je powodują, jest inna niż w oddziałach ogólnowojskowych. Procentowo więcej jest strat bezpowrotnych /zabitych/, a w stratach sanitarnych większy jest odsetek ciężko porażonych. Mając na uwadze stosowanie napalmu przez lotnictwo przeciwnika należy też liczyć się z dużą ilością porażonych z rozległymi oparzeniami.

Odmiennymi właściwościami charakteryzuje się również organizacja zabezpieczenia medycznego i zasady rozmieszczania PPM. Pluton medyczny paplot rozwija PPM najczęściej w rejonie rozmieszczenia pododdziałów tyłowych. Nie wyklucza się jednak rozmieszczania PPM w rejonie stanowisk ogniowych lub w innym dogodnym rejonie zapewniającym bardziej

dogodne warunki udzielania pomocy i ewakuacji porażonych. Praca PPM przy osłonie obiektu stacjonarnego jest bardziej wydajna jak przy osłonie obiektu ruchomego. Przy osłonie obiektów manewrowych pluton medyczno-sanitarny paplot powinien współdziałać z pododdziałem medycznym osłanianego obiektu i wspólnie realizować zabezpieczenie medyczne.

W toku walki pierwszej pomocy udziela sobie sam porażony /o ile jest w stanie/, albo udzielają mu jej koledzy lub sanitariusze baterii. Po udzieleniu pierwszej pomocy porażonych umieszcza się w bateryjnych gniazdach porażonych zabezpieczając ich przed zimnem i powtórny zranieniem. Z bateryjnych gniazd porażonych ewakuuje się do PPM transportem plutonu medyczno-sanitarnego. W wyjątkowych wypadkach można porażonych ewakuować do PPM transportem baterii, wykorzystując do tego celu ciągnik artyleryjski lub wolny samochód drużyny amunicyjnej. Dalsza ewakuacja porażonych odbywa się w zależności od podporządkowania organizacyjnego paplot. Porażeni z PPM mogą być ewakuowani do batalionu medyczno-sanitarnego /batalionu medycznego wzmocnienia/ dywizji albo do szpitali frontowych. W niektórych wypadkach /marsz, osłona lotniska, osłony przeprawy/ porażeni mogą być ewakuowani do szpitali cywilnych lub organów medycznych OTK.

Po uderzeniach bronią masowego rażenia przedsięwzięcia ratunkowo-ewakuacyjne realizuje się przede wszystkim siłami i środkami pułku, angażując do tego nie tylko transport sanitarny lecz również

transport ogólny znajdujący się w pododdziałach. W takich sytuacjach mogą udzielać pomocy pododdziały skierowane przez szczebel nadrzędny do prowadzenia akcji ratowniczej. Przebieg i zakres pomocy medycznej uzależniony będzie od konkretnej sytuacji bojowej i realizowany będzie na ogólnych zasadach przyjętych przez służbę medyczną wojsk operacyjnych.

W sytuacjach kiedy obiekt osłony będzie położony w pobliżu dywizyjnego lub armijnego pododdziału medycznego, pomoc medyczna paplot może być znacznie zawężona. Istnieje bowiem możliwość bezpośredniej ewakuacji porażonych - po udzieleniu im pierwszej pomocy - do dywizyjnego lub armijnego punktu medycznego. Takie postępowanie jest wskazane, ponieważ skraca czas i drogę ewakuacji porażonych, przyspieszając pomoc kwalifikowaną lub specjalistyczną.

W każdej sytuacji wynikłej z oddziaływania przeciwnika, służba medyczna paplot jest odpowiedziałna za właściwą organizację niesienia pomocy poszkodowanym.

Odbito 30 egz.

Egz.nr 1-30 bibl.tajna

Wyk.mjr STEFANSKI

Druk.K.L.

Nr.ks.0651/01116/WW

Kor.H.S.

